

SUIKER IN MELK

Thrity Umrigar en Khoa Le

'Toen ik in dit nieuwe land aankwam, voelde ik me erg alleen.' Dat is de betekenisvolle eerste zin van Suiker in melk, die de lezer direct het verhaal intrekt. Het is een verhaal van ontheemd en niet welkom zijn en van een mogelijk antwoord op die afwijzing. Een klein meisje komt zonder haar ouders uit India naar Amerika om bij haar oom en tante te wonen. Ze kan niet aarden en is eenzaam. Tot tante een oud verhaal vertelt over een groepje Perzen dat zich in eigen land niet meer welkom voelt en in bootjes richting India vaart. Daar legt de koning uit dat zijn land vol is en dat hij terugschrikt voor deze vreemdelingen, van wie hij de taal niet verstaat.

Om zijn woorden te illustreren giet hij een beker zo vol met melk dat er geen druppel meer bij kan. Als antwoord haalt de leider van de Perzische vluchtelingen wat suiker tevoorschijn die hij in de melk laat oplossen: hun aanwezigheid zou het leven in plaats van moeilijker ook zoeter, dus aangenamer kunnen maken! Slimheid en humor kleuren de afloop van de geschiedenis en daarmee de realiteit van het verdrietige meisje in haar nieuwe land.

De wijsheid en zeggingskracht van het verhaal komen ongetwijfeld voort uit de autobiografie van de auteur, een succesvol journalist en schrijfster die na een niet zo makkelijke jeugd in India op eenentwintigjarige leeftijd naar Amerika emigreerde. Minstens zo belangrijk als de beknopte en simpele vertelstijl zijn de op Perzische miniaturen geïnspireerde illustraties. Tegenover de lege witte wereld met de kille Amerikaanse skyline waarin de hoofdpersoon arriveert, staan de weelderige kleuren en rijke versiering van het historische Perzische leven. Mooi detail is dat je aan de zorgvuldige omlijste bladzijden kunt zien waar het verhaal-in-het-verhaal begint en ophoudt.

In een tijd dat grote groepen van de wereldbevolking op drift en ontworteld zijn, kan dit boek een uitgangspunt en houvast bieden om met kinderen het gesprek daarover op gang te brengen. Kanttekening lijkt wel het buitengewoon zonnige einde in de Amerikaanse verhaalwerkelijkheid, dat weliswaar wensvervullend is, maar lang niet altijd kloppend met de huidige realiteit van mensen op de vlucht.